Ч. 222 (14.471). Львів, субота 3. жовтня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ. Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Кінець карієри Літвінова?

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ. „Ле Матен" твердить, що Літвінов чекає недалекої димісії. Недавно арештовано в Москві приватного дорадника і протеґованого Літвінова Раєвського; московські дипльоматичні кола вносять, що Літвінов небавом уступить. На його місце прийшов би Потьомкін, Крестінський або Мікоян.

Париська біржа отворена.

ПАРИЖ, 2. 9. ПАТ. Тому що законодатні палати ухвалили валютовий закон, нині отворено паризьку біржу.

ДАЛЬШІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ФРАНЦУСЬКОЇ ПРАВИЦІ.

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ. Міністерство внутр. справ повідомляє, що проти новоствореної „Французької суспільної партії" (якої головою є полк. де ля Рок) почалося слідство за привернення до життя розвязаної ліґи.

ЗНИЖКА ДИСКОНТОВОЇ І ЛЬОМБАРДОВОЇ СТОПИ.

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ. Ґен. секретар Банку Франції повідомляє: від 1. ц. м. обнижено дисконтову стопу з 5 прц. на 3 прц., льомбардову — з 6 прц. на 4 прц.

ЗАМКНЕННЯ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ СЕСІЇ.

ПАРИЖ, 2. 9. ПАТ. В палаті послів і в сенаті відчитано декрет про замкнення надзвичайної сесії.

Перед бльокадою Китаю?

ШАНГАЙ, 2. 10. ПАТ. Непримирне становище китайського уряду до японських домагань викликало констернацію в японських колах. Не виключене, що Японія намагатиметься зломити китайський опір бльокадою кит. пристаней на ріці Янтсекіянґ.

ПАНІКА В ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ, 2. 10. ПАТ. Населення китайської та японської дільниці кинулося вчора втікати на терен міжнародньої концесії. Щоб запевнити лад підчас процесу проти 3-ох китайців, що убили японця, японські моряки обсадили важніші точки, окружуючи їх кільчастим дротом. Американські стежі кружляють по дільниці Тонкінґ. Населення занепокоєне.

ШАНГАЙ, 2. 10. ПАТ. Китайський суд засудив на смерть 2-ох китайців, що вбили стрільця японської маринарки. Третього підсудного увільнено.

АНГЛІЙЦІ ВТІКАЮТЬ З КИТАЮ.

ШАНГАЙ, 2. 10. Британська морська влада приготовлюється до евакуації англ. жінок і дітей з Ганкоу та інших пристаней, положених над р. Янтсекіянґ, хоча запевнює, що нема причини до паніки.

Японські кола обчислюють китайські сили, зосереджені між Нанкіном і Шанґаєм на 70.000.

ЯПОНІЯ ПРИГОТОВАНА НА ВСЕ.

ПЕКІН, 2. 10. ПАТ. Японський військ. атташе заявив, що яп. влада у Півн. Китаю видала розпорядки на випадок невдачі у японсько-китайських переговорах, що небавом почнуться в Нанкіні.

Страйки у Злучених Державах.

НЮ ЙОРК, 2. 10. ПАТ. У Рідінґ (стейт Пенсильванія) дійшло до сутички між поліцією і страйкуючими текстильними робітниками. 30 осіб ранено.

НЮ ЙОРК, 2. 10. ПАТ. Страйк залоги пароплаву „Президент Рузвельт" зліквідовано і він відчалив учора з 29-годинним спізненням з Ню Йорку, без пасажирів.

Пацифікація Абісинії.

АСМАРА, 2. 10. ПАТ. 5. дивізія чорних сорочок заменито виконала пацифікацію околиці Сієне, відбираючи населенню чимало зброї. Ані дощі ані важкий терен не перешкодили 5. дивізії перевести цю операцію.

У Мексику заводять лад.

МЕКСИК, 2. 10. ПАТ. Міністр фінансів наказав повернути земельні маєтки вартости 20,000.000 пезетів, сконфіскованих на основі законів про церковні добра, про рільну реформу й ін.

За громадянську опіку над народніми вчителями.

Львів, 2. жовтня 1936.

Кваліфіковані фізичні та умові робітники мають свої професійні організації. Кожна професійна організація заключає з працедавцями збірні умови, веде реєстр, на випадок потреби дає оборону, допомогу і т. п. Одначе найважніше — це те, що така організація працівників має вирішний голос, хто і де має дістати якусь працю.

Зокрема анґажування кваліфікованих робітників на підставі опінії їхніх професійних організацій показалося дуже хосенним не тільки для самих робітників, але й для працедавців. З одної сторони сама професійна організація, отже найбільше компетентний, бо безпосередньо заінтересований чинник — має в той спосіб поважний вплив на реґуляцію праці і на плянову й доцільну ліквідацію безробіття, а з другої сторони працедавець має певну гарантію, що пропоновані кандидати дійсно вартісні одиниці як під фаховим оглядом так і під оглядом моральним, громадянським і т. п.

До недавна умові приватні працівники не мали такого свого необхідного центру. Одначе обставини приневолили зорганізуватися їм у свою професійну організацію. Таку організацію мають й українські умові працівники — СУПРУГА., яка обєднує українських приватних службовиків і виконує супроти своїх членів ті чинности, як професійні організації супроти фізичних робітників. В останніх літах СУПРУГА. виробила собі вже настільки вщиву, що змогла відвернути від своїх членів неодну прикру загрозу. З другої сторони настановлювання нових умових працівників на підставі попередньої опінії СУПРУГА. набірає вже права громадянства

Як виглядає справа з українським народнім учительством? — Має воно найстаршу і найбільше заслужену професійну організацію — Взаїмну Поміч Українського Вчительства. Та організація побивається не тільки за своїх членів, що є вчителями у чинній службі, але заходиться у компетентних шкільних чинників, щоби приймати до служби молодих учительських кандидатів і кандидаток, щоби реактивували у службі зредукованих, щоби привернули на українську територію перенесених і т. п. В тому напрямі ВПУВ помагає Українській Парляментарній Репрезентації в її практичних заходах.

Кожний зрозуміє, які морочливі і прикрі є того роду заходи, а успіхи тих великих заходів розмірно невеличкі. Знаємо, що міністерство освіти створило в цьому шкільному році 2.000 нових етатів у народньому шкільництві. Скільки з цього дістануть українці на українській території — покищо невідомо, ані не можна ще робити підсумків праці УПР у цьому напрямку. Однак українська прилюдна опінія затривожена вже одним багатомовним фактом: на Волині дістало посаду 300 поляків, учителів з Познанщини! Рішуче теж невідома громадська фізіономія новоприйнятих учителів. І саме тут відкривається поле для діяльности станової організації учителів.

Для нас важне не тільки те, скільки осіб дістало номінаційні декрети, але й те, хто саме дістав ці учительські посади. Чи дістали їх дійсно вартісні одиниці? Чи хосенні будуть вони у важкій учительській праці, чи хосенні для українського громадянства, з якого вийшли і для якого повинні працювати, чи оправдають надії тих чинників, які за ними побивалися?

За короткий ще час, щоби можна конкретно відповісти на ті дуже актуальні питання. За короткий час, щоби можна зорієнтуватися в новому добутку, щоби можна зробити сякі-такі підсумки. Але вже нині дуже характеристичний і хвилюючий обяв якоїсь загальної пасивности з боку іменованих нових учительських сил. Хвилюючий, бо досі ніодин з новоіменованих учителів і вчительок не вважає вказаним вступити в члени ВПУВ, хоча членські обовязки для новоприйнятих членів є куди лекші, ніж для старших. Не чувати нічого, щоби вони втягалися до якоїсь громадянської, культурної, освітньої, чи економічної праці.

Не може бути для нас байдужною справою, чи син українського народу не відірвався від матірного пня та чи виконує він свій громадянський обовязок, який вкладає на нього національна приналежність, без шкоди для його службових обовязків та обовязків супроти держави, як державного громадянина і службовика.

Правда — завчасно булоб вже нині робити підсумки і кидати каменем на тих молодих людей, з яких більшість довгі роки чекала на кусник учительського хліба. Одначе не можемо й не сміємо втратити їх з евіденції. Окружні Відділи ВПУВ мусять найти до них дорогу, мусять їх пригорнути, мусять зробити з них повновартних і повноправних хосенних членів своєї станової учительської організації і цілого українського громадянства.

А в майбутньому слід справу поставити так, що всякі безробітні українські учителі і вчительки та вчительські кандидати мусять бути передовсім зареєстровані у своїй ВПУВ. Тільки зареєстровані члени ВПУВ можуть рахувати на підтримку при заходах на посаду. Ясна річ, що так ВПУВ, як також інтервенюючі в їхніх справах члени У.П.Р. мусять про кожного поодинокого знати, що це за людина і яка її дійсна вартість під оглядом педагогічним, громадянським і характеру.

Ми далекі від того, щоб когось з новоіменованих українських учителів і вчительок відсуджувати від національної чести і совісти. Покищо вони ще не заявилися, а які будуть — покаже недалека вже майбутність. Щиро бажаємо, щоби всі вони показалися повновартними, за якими не жаль було постояти.

Одначе, яка трагедія булаб, якщоб між ними трапився хтось, хто не варта того місця, яке заняв зі шкодою для іншої корисної людини! Тому доконче треба звернути увагу на необхідність реєстрації у ВПУВ. і якщо прийде знову черга побиватися, — то вже знатимемо за ким.

І. Г.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Англійські консерватисти проти пацифізму і звороту мандатних областей.

ЛЬОНДОН, 2. 10. ПАТ. На вчорашньому конгресі брит. консерватистів-уніоністів виголосив сер С. Гор промову на тему зброєнь. Військово слаба Англія — сказав він м. ін. — не може виповнити своїх зобовязань супроти збірної безпеки. Здійснення програми зброєнь проходить якслід. Англія не може думати про ніяке розброєння, доки її зброєння не осягнуть передбаченого рівня. Присутні ухвалили резолюцію проти одностороннього вузького пацифізму. Опісля по дискусії конгрес серед ентузіязму ухвалив другу резолюцію, у якій домагається від уряду запевнення, що справа ревіндикації з якоїнебудь мандатної колонії не може навіть бути предметом дискусії.

Ще про недугу та причини димісії п. Тітулеску.

Букарешт, 30. вересня 1936.

Заграничнa преса знов заговорила про відомого румунського дипльомата. Цим разом не про справжні чи здогадні успіхи, а про стан його здоровля. Недавній всевладний румунський міністр Тітулеску захворів на якусь таємничу, для життя дуже небезпечну, недугу. І на тему цієї недуги читаємо всякі фантастичні версії.

Деякі французькі ґазети пишуть просто що „цього балканського велитня втроїли на однім бенкеті, який відбувся по нарадах в Монтре“. Рясні сльози проливає чеська преса: на її думку, недуга „хоронителя мира на Дністрі“ зупиняє на якийсь час дальший розвиток совітсько-румунської приязни, на котру рахував президент Бенеш. Затужили теж за п. Тітулеску „Ізвестія“ та „Журналь де Моску“, забуваючи на ті лайливі слова, якими 10 літ тому обкидували особу „версайського прислужника“, та який тепер авансував на „найвидатнішого піонира антифашизму на Балкані“. Зате частина опозиційної преси в Румунії навязує недугу п. Тітулеска до його несподіваної димісії. Стан його здоровля погіршився нібито в тому моменті, коли він, нічого не передчуваючи, вичитав у ґазетах, що його усунули від керми закордонних справ.

Щодо причин тієї димісії, то хоча справа вже не нова, проте ласа на сензації преса знову її відіграла. І так нпр. в одному совітофільському щоденнику читаємо, що „жорстоке (?!) віддалення Т. це інтриґа ревізіоністичних держав“. Італія та передовсім Німеччина (читаємо там) зацікавлені, щоби праві румунські угрупування (націоналісти-християни Куза-Ґоґи, фронтівці д-ра Вайди та ґвардійці Кодріяну) обєднались в один союз проти зростаючих впливів Совітів. Правдою є, що навіть ліберальний уряд Татареску, який далі ще держиться великої союзниці — Франції — та нерадий дразнити фінансових кол (жидів!) „правим ухилом“ — приневолений потурати діяльності фашизуючих та антисемітських організацій. Бо проти кертичної роботи звеличників „демократії“ (читай: большевизму) та „людового фронту“, проти хмари комуністичних аґітаторів, що вживають найріжнородніших фірм і „недоторканих“ плащиків, — не можна охоронити держави тільки гострими законами та вічним продовжуванням стану облоги. Міністр внутрішніх справ Інкулец як бесарабець відповідно оцінив московський наступ і вибрав доцільніший засіб проти зарази комунізму: влекшив згаданим правим партіям вести організаційну діяльність також в областях стану облоги.

І на цім тлі прийшло до поважних розбіжностей між ним та п. Тітулеском, який рішуче домагався розвязати праві групи, щоби „не нарушувати добрих взаємин із Совітами“. Коли ж загострилась пресова та вічева пропаґанда проти жидів, лівих фронтів та проти військового союзу з Совітами — Тітулеску зажив ще раз дрaстичних заходів завернути ліберальний уряд від такої „небезпечної фашизуючої дороги“. У відповідь на ту вмішання до внутрішньої політики — премієр Татареску перевів усунення п. Тітулеска від керми міністерством загр. справ. Цей акт оправдав зручним аргументом: „Тітулеску не належав до урядової (ліберальної) партії і був запрошений до співпраці тільки як знавець для справ союзу Малої Антанти та Балканського Порозуміння“.

Однак таке офіціяльне вияснення не є переконливе: Тітулеску вправді дійсно не був партійним членом, однак у румунській дипльомації працював 20 літ та заступав тоді з успіхом інтереси своєї держави. Був він надзвичайним послом і Льондоні й у Женеві та кілька разів міністром закордонних справ при ріжних міжпартійних коаліціях (лібералів Йона та Вінтіля Братіяну, царaністів Маніва та Вайди; а потім знов у лібералів Дуки й Татареску). У кожнім кабінеті був він рішальним чинником. Влучно замічує французький публіцист Жіль Зауервайн, що постійні успіхи Тітулеска збільшували його впливи, але й збільшували ряди його особистих противників.

Однак крім успіхів — на рахунок п. Тітулеска мусіли йти також і самостійні виступи румунського дипльомата, які не подобались урядові в Букарешті. Пригадаємо кілька таких заходів, що часом може потішали „миролюбного“ Женева, зате ніяк не покривались з загально-державною політикою румунського уряду. Цього року нпр. зложив п. Тітулеску протест Малої Антанти та Балканського Союзу проти вмаршу німецьких військ до Надренії. Показалося, що ...

ваю Тітулеску без ніяких окремих уповноважень від інших союзних балканських держав та викликав через те непорозуміння з грецьким мін. Метаксасом.

Інший такий самовільний виступ відбувся на конференції в Монтре, коли Тітулеску поборював внески англійського делегата та все прилучувався до виводів Літвінова. Крім згаданих виступів проти „німецької кровожадности" та „англійської захорчости", мав він теж один прикрий випадок з італійськими журналістами, що одноголосно виступали проти його промову, що палко боронила Абісинію.

До цих трьох виступів на міжнародній арені треба ще зачислити один подібний випадок, що стався в румунськім парляменті. В минулій парляментарній сесії, коли представник „Мадярської Партії в Румунії" домагався привернути деякі права мадярській меншині в Семигороді, в гострий спосіб накинувся на нього Тітулеску. Не нам судити, чи таке становище того впливового політика корисно відбилося на румунській політиці супроти меншин. Але догадуємось, що таке саме становище торкається скарг *української* меншини...

Каже пословиця: „До часу дзбанок воду носить". І той дзбанок розбився, коли вдарила по нім московська дволичність. Коли вже не було тайною, що п. Літвінов настирливо запрошувався до Букарешту, щоби тут стрінутись з пп. Тітулеском та Бенешом, — то румунській прилюдній опінії було цього забогато. Уряд не бажав посередничати між Совітами та Югославією, — котрій зовсім не залежить на приязні із Комінтерном — та попросту звільнив Тітулеска від дальших обовязків.

Така нагла зміна дуже вразила Москву і вже кружляють вістки про відкликання дотеперішнього „за млявого" совітського посла Островського та про висилку нових „полпредів" до Букарешту. „Матен" майже переконаний, що новим совітським послом в Букарешті буде „сам" Молотов — а Островський вернеться до Москви на місце „товариша наркома" заграничних справ.

З тієї метушні видно, як боїться Москва втратити і ту одинокую випадову браму до Европи, яку викупила за дорогу ціну признати Бесарабію як не совітську територію".

Чи вдасться Літвінову використати такі нагоди, як румунсько-мадярське напруження та граничні спори із Болгарією — сумніваємось. На всякий випадок многонедійний експеримент із добродушливим Тітулеском не вдався. Так само річ дуже непевна, чи цей заведений дипльомат повернеться до активної політики. Правда, ідуть поголоски, що опозиційна націонал-царaністична партія вибере Тітулеска своїм почесним головою. З тою метою мав д-р Лупу (заст. голови цієї партії) відвідати у Парижі мін. Дельбоса та в Ліоні совітофіла Еріота. Але чи вдасться ця хитра комбінація Блюма—Літвінова — це ще питання.

Покищо втратив Татареску цінного співробітника, але заразом позбувся дальших докучливих виявів московської приязни і марева вічних прикрих несподіванок. Замісць сумнівних обітниць заархізованої Росії та Франції вибрав румунський премієр можливість направити зносини з трьома поважними контрагентами: Англією, Німеччиною та Італією.

Д-р О—ю.

З нашої кооперації.

ЗІЗД ОКРУЖНИХ КООПЕРАТИВНИХ ОСЕРЕДКІВ У ЛЬВОВІ.

Вчора 2. ц. м. відбувся у Львові, скликаний Центросоюзом, Зізд окружних кооперативних осередків. На порядку дня був стан кооператив для заг. закупу і збуту та збут хліборобських продуктів. Докладніші відомости подамо окремо.

ВИСЛІДИ ПРОТИБОРГОВОЇ АКЦІЇ В 1935 Р.

Провід української кооперації від кількох літ змагає до того, щоб увільнитися від боляка, який підтинає її сили, а саме від т. зв. лядових боргів по кооперативах для загального закупу і збуту. Зроблено вже в цьому напрямі багато, бо коли в дні 31. XII. 1930 р. стан боргів був 3 міл. 60 тис. зол., то на день 31. XII. 1935 р. знизився він до 1,533.000 зол., себто на половину. Зокрема в 1935 р. поменшилися борги у всіх кооперативних районах, окрім району Буська, пересічно на 11%. Весна 1936 р. принесла в цьому напрямі знову деяке погіршення, передновок змусив кооперативи до поновного боргування, так що борги знову зросли, однак осіння протиборгова кампанія, яку зачинає кооперація, принесе, можна сподіватися, знову позитивні висліди. Рев. Союз видав строгий наказ, яким доручив безоглядно припинити боргування по кооперативах та стягати залеглі борги.

ЗАТВЕРДЖЕННЯ НОВИХ РЕВІЗОРІВ Р.С.У.К.

В Урядовім Деннику Міністерства Скарбу з 10. вересня ц. р. ч. 24, поз. 729, оголошено, що провідник Кооперативної Ради уповажнив до переводження законних ревізій у союзних кооперативах: Теофіля Кульчицького, інж. Адама Мицика й інж. Богдана Ніжанківського.

ЗАКРИВАННЯ СМЕТАНКОВИХ ЗБІРЕНЬ НА ВОЛИНІ.

Минулого місяця закрила адміністраційна влада сметанкову збірню Р. М. Жидичин у Своз і збірню Р. М. Лаврів у Баківцях. Делегаціям обох кооператив заявив віцестароста Іванський, що обі кооперативи не будуть натрапляти на ніякі перешкоди адміністаційної влади з хвилиною, як пірвуть звязки з Маслосоюзом...

ПРАЦІВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ.

„Госп.-Кооп. Часопис" подає на основі квестіонарів, виповнених 2813 кооперативами такі дані щодо скількости працівників, занятих в українській кооперації: З кінцем 1934 р. мала українська кооперація (2813 кооператив усіх видів і ступнів) **12.651 працівників** (у проводі кооператив 8345, у канцелярях і крамницях 2987, у магазинах 25, у виробничих варстатах 1294). З цього вищу освіту мало 476 працівників, середню 714, нижчу 5419. Без шкільної освіти було 6042, зпоміж яких тільки 274 перейшли кооперативні курси. В 1934 р. принято нових працівників 2217, звільнено 1896.

Поміж названими вище 12651 працівниками було 614 жінок.

В цім зіставленні нема працівників Р.С.У.К., яких є 101, в цьому 50 з вищою, 26 зі середньою і 25 з нижчою освітою.

Працівниками без шкільної освіти є всі ті, що не мають закінченої 4. кляси народньої школи.

РУХ ЧЛЕНІВ У Р.С.У.К.

У вересні ц. р. приняв Рев. Союз Українських Кооператив у свої члени 10 нових кооператив і видав згоду на заснування та зареєстрування 8 нових кооператив. Вичеркнено з членів одну Рай. Молочарню, яка сфузіонувалася з другою.

В. Л.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ 19

Українські політики.

Сильвети наших давніх послів і політичних діячів.

ВАСИЛЬ ЯВОРСЬКИЙ.

Василь Яворський — це перший організатор Лемківщини, що живучи в Новому Санчі, започаткував і вів потім довгі роки здорову українську національну працю на тій українській землі. Ставши послом до Державної Ради з рогатинської виборчої округи (вибраний у 1900. р.) був завжди незалежним послом і працював у віденському парляменті з Романчуком, Михайлом Королем та Андрієм Косом.

Першою справою, якою Яворський займався в парляменті, була доля наших „заточенців", скарбових урядовців, перенесених на Мазури. Всі вони були переслідувані за їх українську народність і за працю для неї. Отсю справу рушив він з місця, хоча не зовсім міг її наладнати.

Василь Яворський був сам тоді скарбовим урядовцем на становищі начальника скарбової округи в Бережанах та знав добре всі переслідування українців. На цій підставі своїми інтерпеляціями в парляменті гостро напирав на віцепрезидента Красвої Дирекції Скарбу у Львові, пізнішого міністра скарбу д-ра Витовта Коритовського, щоби зліквідувати перекидання українців на Мазури. Сам д-р В. Коритовський не ставився неприхильно до українців, але супроти опору поляків не міг усього зробити відразу.

Другою заслугою Василя Яворського на віденському терені було створення української пресової служби за кордоном, щоб осьтак зацікавити широкий світ українською справою.

До того він приєднав українського публіциста Романа Сембратовича, людину незвичайно спосібну і працьовиту. Сембратович написав тоді розправу п. н. „Польонія ірредента" та розкрив перед світом усю галицьку дійсність і суть змагань польської шляхти, яка супроти українського народу в Галичині перетворилась у польську гакату.

А щоб постійно піддержувати зацікавлення чужинців українською справою та добути трибуну перед Европою, започаткував Василь Яворський порозуміння Українського Клюбу послів у Відні з Народнім Комітетом національно-демократичної партії у Львові, щоби спільними силами заснувати український часопис у німецькій мові. Такий часопис став виходити під редакцією Романа Сембратовича у травні 1903. р. під назвою „Рутеніше Реві" у Відні.

Дещо пізніше змінено назву того органу на „Украініше Реві" і він виходив аж до вибуху світової війни під редакцією д-ра Володимира Кушніра. Отсим видавництвом найбільше цікавився Василь Яворський і він головно підтримував його своїми грошевими засобами.

Яворський був також знаним добродієм української молоді, що в тяжких хвилинах свого життя находила у нього завжди поміч і підтримку. Він підтримував теж власним коштом цілі роки українську організацію в Новому Санчі

Д-Р АНДРІЙ КОС.

Д-р Андрій Кос, адвокат у Калуші, вийшов послом до Державної Ради дня 13. грудня 1900. р. Галицькі практики і виборчі зловживання довели були до того, що при тих виборах до парляменту вийшли всього чотири незалежні посли і чотири посли угодові. З незалежних послів вийшли: д-р Андрій Кос з пятої виборчої курії та Юліян Романчук, д-р Михайло Король і скарбовий радник Василь Яворський з четвертої виборчої курії. З нагоди тих виборів до парляменту поширилась була у нас легенда, що „руський хрунь ще великий"... Свій вибір завдячував Андрій Кос незвичайно сильній організації, що її поширив був д-р Іван Куровець лікар у Калуші разом з ним.

Наші опозиційні посли зложили на засіданні Палати Послів у Відні дня 5. лютого 1901. р. заяву цього змісту, що застерігаються проти того, щоб послів вибраних безправно вважати легальними заступниками українського народу; далі в заяві було сказано, що вони возьмуть участь у позитивній роботі парляменту, добачуючи у вілковідній виборчій реформі та в справедливому національному законі головний засіб до усунення політичної кризи.

Президент міністрів д-р Кербер заявив, витаючи новий парлямент, що його уряд — це люди праці, які горяче бажають, щоб чим скорше за-

„Тиждень вселюдної школи".

Живемо серед повені публичних збірок. Надоїли вони нам усім, певна річ, але є між ними такі, від яких не слідувалоб нам недбало відмахнутися. До таких належать м. ін. збірки на будову вселюдних шкіл. Погляньмо на справу ближче.

Вже три роки істнує Товариство Підтримки Будови Вселюдних Шкіл. Як сама назва вказує, установа ця займається вселюдними школами, при чому діяльність її заключається в: 1) будові нових вселюдних шкіл, 2) викінчуванні вже зачатих шкільних будинків, 3) основних ремонтах старих шкіл, які не відповідають найпримітивнішим вимогам гигієни. Крім цього Т-во П.Б.В.Ш. дає позички на будування криниць, господарських будинків, на переводження каналізації тощо. За три роки свого істнування Товариство П.Б.В.Ш. виплатило 840.450 зол. на викінчення 731 шкільних саль і 94 мешкань для вчителів, а за 20.000 зол. закупило для 140 шкіл львівської шкільної округи 72-томові, переплетені, шкільні бібліотеки.

Діяльність Товариства найкраще ілюструють фотографічні знимки, що показують давні й теперішні шкільні будинки — перед акцією Товариства й після його помочі. Тільки тоді, коли уявимо собі ті тисячі саль, старих, переповнених, часто з грибом, ті правдиві розсадники всяких бактерій і порівняємо їх з веселими, ясними, великими салями, що станули на їх місце — вповні оцінимо працю, до якої станув гурток громадян.

Однак і найкращі заміри Товариства, без помочі всього громадянства, лишаться плянами на папері, а сотні тисяч дітей дальше тратитимуть здоровля в гнилих шкільних будинках, або опиняться поза школою. Товариство будує школи в ріжних місцевостях, без огляду на національний склад населення. Потреба шкільного будинку — незалежно від мови навчання, незалежно від національних відносин — одинокий рішальний момент у праці Товариства. Безсторонне й льояльне становище Товариства П. Б. В. Ш. супроти українського населення вимагає того самого й від нашого громадянства. Ми повинні взяти по силам участь у всіх працях того Товариства. А підчас „Тижня вселюдної школи" — 2.—9. жовтня ц. р. — повинні ми зазначити наше відношення до праці Товариства, жертвуючи хочаб найдрібніші датки на його потреби.

Український хліб для еспанських комуністів.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ПОМІЧ.

МОСКВА, 2. 10. РО, Преса подає за комунікатами ТААС-а, що недавно збудований корабель „Кубань" відчалить небавом з Одеси до Еспанії з харчами для тамошнього населення.

(ВУ). Преса Совітської України дальше описує збіркову акцію серед українських робітників і колхозників на підмогу для червоної Еспанії. Залоги чорноморських кораблів, що перебувають закордоном, оподатковують себе на підмогу Еспанії.

14,000.000 РУБЛІВ ДО ЕСПАНІЇ.

МОСКВА, 2. 10. ТАСС. Як повідомляє Центр. Рада Професійних Спілок СССР, до нині зібрано на еспанських жінок і дітей 14,011.000 рублів. За ці гроші закуплено харчі, які вислано на кораблях „Кубань" і „Нева".

ДЯКУЮТЬ „СОВІТСЬКОМУ НАРОДОВІ".

(ВУ). Як подає „Комуніст" з 27. вересня, з нагоди святкування 10. роковин істнування дістав німецький район ім. Фріца Гекерта (дніпропетровської округи УССР) письмо такого змісту: „Еспанський народній жіночий комітет для боротьби з війною і з фашизмом витає район ім. Фріца Гекерта та горячо дякує совітському народові за солідарність з бойовниками Еспанії. Цей привіт вислала відома Пассіонарія (комуністична посолка до кортезів Дольорес Ібарурі).

ПРОГРАМА ҐЕН. ФРАНКА.

БУРҐОС, 2. 10. ПАТ. Вчора рано на святочному засіданні тимчасової юнти ґенералові Франкові передали владу голови держави. Опісля ген. Франко у промові заявив, що майбутній есп. уряд буде намагатися привернути суспільний лад, запевнюючи працю всім робітникам, шануватиме релігійну свободу та заключить торговельні договори зі закордоном. З краями, що борються проти нашої [illegible] не матиме ніяких взаємин.

БОЇ.

ЛЯ КОРУНЯ, 2. 10. ПАТ. Як стверджує урядовий комунікат, повстанці заняли м. Сан Кристобаль на відтинку Ґвадаляхара та м. Санта Анна на відтинку Ґренади; обі місцевости мають велике лучбове значіння. Під Алькалєю і Ля Реаль згинуло понад 100 червоних. Під Авілею націоналісти відбили червоних, що втратили 53 людей.

ОВІЄДО, 2. 10. ПАТ. Червоний літак скинув над містом 12 бомб, убиваючи 9 осіб.

МАДРИД, 2. 10. ПАТ. Червона піхота відбила під Сіґуенцою (арагонський фронт) великий наступ червоних, що втратили понад 200 осіб.

ТАКОЖ СУДІВНИЦТВО.

(РО). „Правда" з 28. вересня містить цікавий опис суду зносковського району: Судовий будинок майже зовсім розвалений, суддя працює від років, дарма що районовий виконавчий комітет його не затвердив. Зпоміж 300 лавників приходить постійно 8, все ті самі, вони отверто радяться зі сторонами й свідками та беруть хабарі. Прокуратор відкликується проти всіх присудів місцевого судді.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Бельгійський міністер господарства Пальм Ван Ізакер приїхав до Польщі і звидів Катовиці, кілька промислових заведень, Величку та Краків.

На Литві почався політичний процес проти 37-ох селян.

Італійська рада міністрів збереться 5. ц. м.; правдоподібно 6. ц. м. отворять італ. біржі. Велика фашистівська рада збереться 18. ц. м.

УХВАЛИЛИ АВТОНОМІЮ ДЛЯ КРАЮ БАСКІВ.

МАДРИД, 2. 10. ПАТ. Кортези ухвалили одноголосно автономний статут для баскійського краю та вотум довіря.

НЕ ПОТВЕРДЖУЮТЬ І НЕ ПЕРЕЧАТЬ.

МОСКВА, 2. 10. ПАТ. Ніхто не сумнівається, що К. Радка арештували. Офіційні кола заявляють, що не можуть цього потвердити, ні заперечити.

МОСКВА, 2. 10. ПАТ. Народнього комісара лісового промислу Лобова усунено; його місце заняв Іванов.

Лугове життя в Бучаччині.

Рік 1936-ий зазначився в бучацькому повіті сильним розвоем Лугової Організації і під оглядом чисельним і під оглядом організаційно-виховним. Під цю пору є зареєстрованих у нашому повіті 48 лугових товариств; з цього числа 30 товариств є вже під оглядом організаційним і тіловиховним вповні зрілі до активної роботи, а решта (18) є в стадії вишколу під проводом Старшин „Повітового Лугу".

Показчиком діяльности поодиноких лугових осередків у повіті були районові лугові свята-фестини, яких улаштовано цього року 18 у ріжних околицях повіту. В початках не дозволяло тутешнє старовство на участь у таких святах луговим відділам зі сусідніх сіл, одначе завдяки інтервенції лугової централі у вищих адміністраційних чинників старовство змінило свою поведінку і від 1. серпня ц. р. дозволяє вже на участь у таких районових фестинах „Лугам" з інших місцевостей.

До найкращих районових свят треба зачислити фестини в Бариші, Григорові, Живачеві, Ліщанах, Трибухівцях, Сороках і Заліщиках Малих. Пересічне чсло вправляючих на цих вписах було від 200—400 луговиків і луговичок. Дуже гарні свята відбулися також у Вербятині, Озерянах, Вичілках, Слобідці Горішній, Косміровім, Рипинцях, Зеленій, Бобулинцях, Доброполі, Вертелках, Ковалівці, Новосілці Язловецькій і Чехах. Пересічне число вправляючих на цих фестинах було 80—150 луговиків і луговичок. Програми цих районових свят були дуже ріжнородні й ефектовні. Кожне таке свято зачиналося походом лугових відділів у супроводі орхестри через село на площу вправ, відтак було отворення свята промовою делеґата „Повітового Лугу" і відспіванням лугового гимну, потім ішли пописові вправи, народні танці, вежі і т. п., а на закінчення відбувалася дефіляда всіх відділів перед Луговою Старшиною.

Ці свята залишили в тих селах, де вони відбулися, незатерте враження. Здисципліновані відділи добре вимуштрованих луговиків і луговичок, ефектовно виведені вправи та імпозантний похід доказали, що не вмерла стрілецька слава, а живе вона в народі і що носіями цієї слави є у нас Лугове Братство.

З великим жалем і розчаруванням прийняли луговики вістку, що повітове старовство в Бучачі й Воєвідський уряд у Тернополі заборонили повітовий луговий здвиг в Бучачі, бо тут хотіли вони перед широким загалом суспільности показати висліди своєї праці і лугової здисциплінованости. Одначе ця заборона не то не спинить роботи в повіті, але навпаки: скріпить її і тут покажуть луговики, що вони не тільки вміють гарно маршерувати, вправляти і носити лугові однострої, але якщо зайде потреба, то з затисненими зубами

чалася правильна діяльність парляменту і як першу справу предкладає нормальний державний буджет.

Зараз в адресовій дебаті промовив посол д-р Кос. Він виступив безпощадно проти панування польської шляхти, що проклямує вже політику вільної руки, бо польська шляхта — казав він — здібна до всього — навіть до вбивства; вона створила собі спеціяльних інкамерованих русинів, вибраних таким обманством, як члени Кола Польського, бо за п. Барвінським і його компанією не стоїть ніодин українець! Далі сказав він, що національне питання є справою народньої чести і тому воно мусить бути насамперед полагоджене. Закінчив Кос свою промову тим, що ми нічого більше не бажаємо, як тільки того, щоб у Галичині респектовано закони.

Відтак наші опозиційні посли зорганізувались разом з послом Миколою Васильком з Буковини в одному Клюбі та вибрали головою Клюбу посла Романчука, заступником голови посла Василька. Львівський посол Ернест Брайтер самостійний соціяліст приступив до цього Клюбу як госпітант. А посол Барвінський зі своїми товаришами вступив до клюбу словінців-клерикалів.

Тоді Народній Комітет, як начальна екзекутива національно-демократичної партії, не був вдоволений з перших виступів наших опозиційних послів у Державній Раді і тому предложив на руки голови посла Романчука свої домагання: підносити в парляменті основні постуляти нашого народу, як поділ Галичини й етапи, що ведуть до цього: поділ Ради Шкільної Краєвої і намісництва, переведення рівноправности нашої мови, заснування українського університету, введення загального рівного голосування, податкова реформа та викуп більшої посілости.

В днях 29. і 30. квітня 1901. р. були розрухи безробітних у Львові. Депутації робітників відповів намісник ґраф д-р Лев Пінінський у Львові, що президент міністрів д-р Кербер не допускає до державних робіт. А на це відтак заявив президент міністрів у парляменті, що намісник сказав неправду, бо він (президент міністрів) уповажнив львівське намісництво, щоби приступило до зужиткування кредитів на державні роботи. Це використав польський посол соціяліст д-р Гнат Дашинський у парляменті і сказав, що в Галичині ксьондзи, князі і графи крадуть, як звичайні злодії...

А наш посол д-р Кос зачав опісля промовляти своїм іменем, а не від Клюбу. Та йому президент Палати Послів відобрав голос, бо він не говорив до предмету наради. Було це дня 14. травня 1901. р.

Посол д-р Андрій Кос попав був у такий стан, що став нищити ріжних людей і нарешті й сам заломився...

З того часу замітне ще те, що посол Романчук і товариші поставили були внесок на поділ Галицької Ради Шкільної на польську й українську секцію.

(Далі буде).

стануть кріпко на своїх становищах і ніяка перешкода, ніякі заборони не завернуть їх від раз намітченого шляху. Щасть Боже, вам, молоді хлопці і дівчата, у вашій праці! Ви мусите перемогти, бо у вас завжди бадьорий дух і тверда віра в доцільність і корисність вашої праці.

Читайте „Діло"!

ІТАЛІЯ — ЦІСАРСТВОМ.

Дипльоматичні зміни в Італії.

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ. Кружляють непотверджені поголоски, що амбасадор Гранді покидає Льондон і вертається до Риму, де обійме мабуть одно з вищих становищ у фашистівській партії. Від дня 28. ц. м., значить від річниці фашистівського походу на Рим, будуть імовірно переведені різні зміни у нутрі партії. Секретар партії мав би бути водночас міністром закордонних справ. **Італію проклямують цісарством і створять становище канцлера імперії.** В кожнім разі цьогорічну річницю святкуватимуть незвичайно врочисто. В Римі відбудеться тріюмфальна дефіляда військових частин, які брали участь в абісинській війні.

Зїзд Округжних Союзів Кооператив у Львові.

В пятницю 2. ц. м. відбувся в салях Української Бесіди у Львові Зїзд Окружних Союзів Кооператив, скликаний Центросоюзом. На порядку нарад були поза відкриттям Зїзду дві справи: 1) Загальне господарське положення та організаційні справи і 2) справи збуту хліборобських продуктів. На Зїзді явилися представники усіх окружних кооперативних осередків крім одного.

ВІДКРИТТЯ ЗЇЗДУ.

Відкрив наради Зїзду голова Ради ЦС сен. Остап Луцький, який накреслив зовнішні умовини праці для цілого виду сільської закупочно-збутової кооперації, почім подав до відома, що в 1935 р. не тільки Окружні Союзи Кооператив виказали активний вислід операцій, але виказали активний вислід усі низові кооперативи для загального закупу й збуту, а навіть ціла українська кооперація, яка закінчила цей рік білянсовою надвишкою в висоті чверть міліона зол. Протягом 1935 р. збільшилося число фізичних членів в усіх низових кооперативах на поверх 41.000, так що ціла наша кооперація обєднувала вже з кінцем 1935 р. 526.000 членів. Предсідник закінчив свою промову признанням за дотеперішну пляннову й пильну працю Союзів та закликом вести цю працю далі зі збільшеним запалом і скріпленою вірою в успіх на основі вже осягнених поважних успіхів.

ХІД НАРАД.

Перший реферат про загальне господарське положення та організаційні справи виголосив дир. Центросоюзу Ю. Шепарович. Супроти великих господарських і валютових перемін у світі стоїмо перед великими торговельними труднощами, покищо головно в експорті. У звязку з тим дав референт низку інструкцій Окружним Союзам щодо торговельної політики. У дальшім ході реферату торкнувся ріжних організаційних справ Союзів, між іншими відношення до приватного українського купецтва, потреби більшої співпраці з Сільським Господарем, справи кооперативних свят та інших імпрез. Врешті дав інструкції у біжучих справах торговельних.

ДИСКУСІЯ.

Над рефератом дир. Шепаровича розвинулася дискусія, в якій забирали голос:

Дир. Семянчук (Станиславів) торкнувся відношення чужого приватного купецтва та картелів до української кооперації. Активізація тих чинників супроти української кооперації в повнім ході. Мусимо приняти цю боротьбу і виграти її хочби дорогою бойкотів поодиноких торговельних артикулів. У відношенні до приватного українського купецтва не хочемо вести боротьби, але на селі нема місця на приватника. Приватне купецтво на селі не дає ніякої громадської користи. Наші промислові станиці повинні більше дбати про свою рекляму у формі тревалих вивісок.

Дир. Наконечний (Станиславів) порушив справу конечности кооперативного збуту овочів та городовини. Сільські приватні купці в Борщівщині закуповують товари і збувають продукти у чужих гуртівників. З такими людьми кооперації не подорозі.

Д-р Г. Няньчур (Тернопіль). Підложа до розвитку приватної української торговлі дала кооперація, яка розбурхала торговельні нахили в нашім народі. Це явище треба нормувати, щоби воно виходило на користь, а не на шкоду народу. Агрономічна праця на селі вже приносить свою користь і люди її бачуть та горнуться до неї.

Дир. Станимир (Перемишль) торкнувся валютових справ. Народна Торговля повинна приймати в члени і обслугувати приватних купців, у яких найшли би збут також ті артикули, якими не торгує сільська кооперація, як овочі, городовина і т. п.

На цьому заряджено одногодинну перерву. Дальший хід нарад подамо у завтрішному числі.

—o—

ДАДЛЕЙ ГОПС.

Востаннє.

Хоч Міллер уже шість місяців працював у цьому інтересі, не міг він звикнути до страшної думки, що він вломник. Ніхто його не вважав за вломника, і не повірив би йому, навіть якби він божився, що він є ним. Його зверхній вигляд був такий невинний — це був блідненький, несміливий чоловічок, що носив на собі скромний одяг і завсіди ходив із парасолею.

Останній влом визначили йому на цей вечір у пятницю. Він вийшов із своєї хати, як звичайно пів до пятої пополудні, попрощавшися із своєю жінкою та дітьми.

— Ти певне прийдеш нині пізно? — спитала його жінка.

— Так. Не чекай на мене.

На вулиці минав він довгий ряд таких самих домиків. Мимохіть глянув на один дім з числом 13. Туди мав він вибратись цієї ночі. Стало йому соромно. Тільки думка, що від понеділка ціле його життя зміниться — приносила йому полегшу.

Останні місяці тягнулися за ним як мариво. Почав він від довгів — рахунки облягали його з усіх боків. Потім викинули його з банку. Він не мав сміливости признатись перед жінкою, що лишився без посади. Не сказав про це нікому, з виїмком Дреля. Дрель був зовсім нецікавий тип; він познайомився з ним у шинку при пиві.

— Сам не знаю що маю робити? — сказав він щиро перед ним. — Кишеня моя порожна.

Дрель проявив спочування для його долі. Він виглядав як втілення добробуту.

— Чи не могли би ви мені щось порадити? — спитав Міллер.

— Гадаю, що щось можна буде зробити. Прийдіть сюди в четвер година девята. Але нікому ні слова. А дома скажіть, що маєте понадоброві години.

Міллер приняв дружню поміч із вдячністю. Випили кілька пляшок. Накінець Дрель сказав, що потребує його, щоб був присутній при розмові з одною особою. Міллер не мав сміливости розпитувати за подробиці, щоб не образити свого добродія.

Щойно коли він опинився перед темними вікнами одної віллі, зрозумів, у чому річ. Не мав сміливости втікати. Дрель заявив, що єдине, що може його врятувати у такій ситуації це послух, сліпий послух.

Десять хвилин пізніше сказав йому Дрель:

— Твоя нинішня пайка це 50 фунтів. Гарна пайка, правда?

Міллер піддався. Був пригноблений і обурений, але мав з чого жити. Від цього часу працював разом із Дрелем.

Дрель повторяв йому:

— Тільки вважай, щоб твоя жінка нічого не довідалася.

— Але що я маю сказати, коли виходжу вночі?

— Скажи їй попросту, що тебе перекинули до іншого відділу для нічної висилки листів.

Жінка Міллера мала до нього довіря і вірила йому. Міллер мав увесь час докори совісти, але мав чим платити всі видатки і робити дарунки жінці та дітям.

За якийсь час трапилося таке, що Дрель переніс терен своєї праці на Рівієру. Міллер відітхнув подвійно, коли лишився сам і мав надію дістати посаду.

Саме того самого дня, коли думав про те, що пора почати чесне життя, познайомився він із своїм сусідом Ерчдейлом, що мешкав під числом 13. Ерчдейл запросив його до себе, щоб похвалитися своєю збіркою дорогоцінностей. Міллера не цікавили ці предмети як прикраси, але мимохіть подумав, що це була би легкодушність програти таку чудову нагоду. Ринва цього дому так близько була вікна...

У пятницю ввечір вертався він ½ 11 додому, випивши трохи вина. Він був сильно схвильований. А нуж не вдасться і вийде скандал. Це означало руїна власна, цілої рідні.

— Краще піду додому.

Сів у підземельну залізницю. Вийшовши наверх, побачив, що на місто впала густа, льондонська мряка. На два кроки не можна було пізнати людини. Це змінило його плян. Друга така нагода не швидко трапиться.

Пішов своєю вулицею. Довкола було зовсім тихо — ні живої душі.

Підходив до місця, де мав бути його дім. Мусів орієнтуватися на підставі тротуару, бо числа домів були закриті мрякою. Пізнавав сусідній сад і тин. Уже закрут.

Закрився парасолею. Увійшов до саду і найшов ринву. Якесь вікно було навіть відкрите. Навчився від Дреля штуки, як входити до середини. Вже був на сходах. На коридорах було зовсім темно. Але знав, що всі ці доми так само збудовані — входи та виходи однакові. Серце йому билось, але пішов уперед, бачучи перед очима чудові золоті чаші, які показував йому Ерчдейл.

Нарешті ввійшов до кімнати в такому самому місці, як його власне мешкання. Не було нікого. Засвітив сірник. При слабому світлі побачив перелякане обличчя своєї жінки, яка схопилася зі сну:

— Боже мій! Це ти Жорж? Якже ти мене налякав! Чи ти забув ключ, що входиш аж через вікно? Чи це на те, щоб мене не перелякати?

І відітхнула з полекшою

— А я вже була певна, що це якийсь вломник.

Перекл. к. а.

Зїзд старостів у Тернополі.

В Тернополі 1. ц. м. відбувся під проводом тернопільського воєводи д-ра Білика зїзд повітових старостів і секретарів повіт. виділів тернопільського воєвідства. Темою нарад були ріжні важні самоврядні справи, податкові залеглости, шарварки і т. д. Обговорили теж акцію наділювання стипендіями селянських синів.

—o—

Напруження між Катальонією і Мадридом.

ЕНДАЙ, 2. 10. ПАТ. З Барсельони повідомляють, що відносини між Мадридом і Катальонією дуже напружені. Непорозуміння виринуло з відмови надзвичайних кредитів на воєнні цілі, яка спрінула катальонську делеґацію. Одначе причини є куди глибші, а саме Мадрид побоюється збільшення анархістичних впливів у Катальонії. В Барсельоні відчувається недостача таких харчевих продуктів як мясо, яйця, бульби, цукор. Подорожіли риби й овочі.

В Барсельоні поробили оборонні приготування перед летунським наступом. Сподіються його з Майорки. Червоні подвоїли обережність на французько-еспанськім прикордоннім тунелі в Порт-Бур, побоюючись наступу на цей тунель. Лічниці переповнені раненими з араґонського фронту.

Французький валютовий закон ухвалений.

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ Вчора в год. 22.35 палата послів приняла текст валютового закону, який предложив референт, 355-ма голосами проти 219-ох. Негайно опісля сенат затвердив той самий текст валютового закону.

—o—

ЩО КОМУ БАЖАТИ?

Жовтень не подібний до травня, одначе має ту спільну з ним рису, що є місяцем численних імянин. Коли у травні складаємо побажання Іванам, Маркам, Василям, Борисам, Іринам, Семенам, Маркам і Теодозіям, то в жовтні бажаємо Григоріям, Теклям, Діонісіям, Серґіям, Якoвам, Льонгінам, Лукіянам та Андреям.

І чогож їм бажаємо?

Очевидно — здоровля щастя, успіху і... виграної на льотерії. На перші три бажання не маємо великого впливу, залишаємо їх призначенню, якого не знаємо. Зате не є для нас тайною причина, через яку можемо виграти; цією причиною є льос, який дає нам змогу взяти участь у грі. Ми дали б малий доказ дбайливости про власне добро, якби маючи змогу, самі не спричинили такого щастя.

Щодо успіхів, то про них зможемо переконатись недовго, бо 22. ц. м. пічнеться тягнення першої кляси тридцятьсемої Державної Льотерії і потриває чотири дні.

ВЖЕ МАЮТЬ ДОСИТЬ 40-ГОДИННОГО ТИЖНЯ ПРАЦІ.

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ. Торговельні організації ліонської округи вислали до 3-ох сенаторів домагання скасувати 40-годинний тиждень праці з огляду на девальвацію франка.

—o—

НОВИНКИ.

— З нинішнім числом одержують наші передплатники 19 ч. „Назустріч“.

— Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. I., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.

— Футра жіночі і чоловічі та ріжного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром“, Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719 10-?

— Зимова поміч шкільній дітворі. Т-во Українська Захоронка влаштовує в жовтні ц. р. традиційний Діточий Ярмарок, на який запрошує усіх дітей міста Львова. Малі купці, які хотять взяти участь у Ярмарку, зволять зголоситися до учительки п. М. Яворської, вул. Руська ч. 3/I. п. в Українській Захоронці. В склад програми входять ріжні несподіванки, продажа виробів малих купців, ляльковий театр і інше. Увесь дохід призначений на доживлювання убогої дітвори в Захоронках і харчівнях.

— Обнижена оплата для екстерністів. В новому шкільному році обнижено оплати у фахових школах для тих, що здають кінцеві іспити в характері екстерністів. Вони мають платити одну іспитову оплату 60 зол., а за свідоцтво 5 зол.

— Фальшовані харчеві продукти. Міське заведення для дослідів харчевих продуктів переведо у вересні п. р. 1.520 аналіз, з чого 39 справ спрямовано на судову дорогу. Молоко у восьмох випадках було розпущене водою, сметана у 15 випадках мала за мало товщу, хліб не все мав приписану вагу, морожене було забарвлене аніліною, мід у 7 випадках мав додаток води, а раз бараболяного сиропу, вино раз було фальшоване. Звернено теж увагу на косметики і сконфісковано більшу скількість крему на лице що мав домішку ртутного препарату.

— Вийшли на волю. Дня 28. вересня ц. р. вийшли на волю із слідчої вязниці в Стрию, де були придержані у звязку з відомими подіями на Маківці: Степан Сунак, Дмитро Коркуна, Дмитро Козак, Петро Марчук, Ігор Пилипишин, Теодор Наричка, Теодозій Охримович, Іван Сечів, Іван Маркус, Тимко Шиманський, Гриць Паленичка, Степан Шома, Степан Ґаладза, Володимир Барабаш, Юрко Барабаш, Михайло Барабаш, Микола Дубиня, Іван Андріїв, Олекса Чайка, Теодор Мельник, Олекса Романишин, Гриць Рошко і Микола Бардинський. Всім заборонено покидати свої місця замешкання, а крім того вони мають голоситися двічі в тижні в місцевих постерунках поліції.

— Дальші члени рільничої палати. При доповнюючих виборах до львівської рільничої палати 29. м. м. стали радниками з виборчої округи Тернопіль Йосиф Герінґер, посесор дібр Мислова пов. Скалат і Віктор Врубель, осадник в Дичкові пов. Тернопіль; з округи Золочів Ал. Бобровський, представник малої земельної власности з Конопниці пов. Зборів і Еміль Веклюк, през. О. Т. Р. в Золочеві, що живе в Безбрудах золочівського повіту; з округи Копичинці інж. Адам Сєлецький, през. ОТР. в Теребовлі, представник середньої земельної власности та Петро Голійчук, малоземельний господар з Теребовлі.

— Проекти нових законів. В міністерстві суспільної опіки виладжують проект закону про опіку над здоровлям дитини. Закон обійматиме всі справи, звязані з ділянкою опіки над дитиною. — Міністерство суспільної опіки обмірковує проект закону, що новелізує розпорядок про діяльність розємних комісій до полагоджування конфліктів між працедавцями і працівниками в торговлі і промислі.

— Проти видавання лікарської тайни. Головна лікарська палата заявилася проти проекту виконного розпорядку до податкової ординації, що передбачує для лікарів обовязок подавати імена пацієнтів у скарбових урядах, а навіть предкладати скарбовій владі посвідки за одержані гонорарі від пацієнтів. Видавання прізвищ пацієнтів суперечне з лікарською фаховою тайною, загарантованою декретом президента Річипосполитої.

— Львівська хроніка. Невідомі злодії вкрали з хати Стан. Глови при вул. Замкненій ч. 3. мужеську гардеробу вартости 1060 зол. — Поліція ствердила, що жінка, яка підкинула двоє дітей у „Пшиході“ при вул. Хорущини, має пятеро дітей, з тих троє прміщені в захоронці. — Купця Маріяна Пікгавза, який застрілив свого тестя Урбана та намагався вбити свою жінку й шурина суд засудив на три роки вязниці, яку то кару на основі амнестії зменшив йому на 21 місяців із припиненням її виконання на 5 літ. — За влом до хати шкільного візитатора С. Шедівого та за крадіж ріжних річей суд засудив Василя Тютька на 5 літ вязниці, Гельмута Тамборського на 1 рік, Івана Партику на 6 місяців.

— Фабриканти цегли вийшли з Берези. Тому що устійнено ціни цегли у підваршавському районі на основі порозуміння з компетентною владою (40—41 зол. за тисячку), інтернованих трьох фабрикантів цегли вже звільнили з Берези. Там вони вже носили цеглу на будову бараків.

— „Сигнали“ припинені. Львівське городське староство припинило літературний тижневик „Сигнали“, тому що появлялися неправильно.

— Арештування за протижидівські летючки. В Розгірчу пов. Стрий хтось розкинув летючки, що закликали людей не купувати в жидівському склепі та домагатися підвишки платні за перевіз дров із жидівського зрубу. Поліція перевела серед молоді арештування.

— Пожежі. У Варшавці пов. Броди вибухла пожежа в загороді Матія Сухацького і знищивши стодолу та стайню, перекинулася на стодолу сусідної загороди Яна Сухоцького. Шкода доходить до 4.000 зол. Поліція робить доходження, щоб устійнити, чи причиною пожежі не був підпал. — У Водилові пов. Бучач Теодор Павлюк підпалив будинок Якова Палюги, підкидаючи під стріху набій зі стрільним порохом і запаленим льонтом. Одначе вогонь загасили. Причиною підпалу була пімста за [illegible] нареченої Павлюка.

— Грабіжники в краю. Чотири озброєні в кріси і замасковані грабіжники напали [illegible] на дім Озії Шімельмана у Вирові пов. Стр. і побили його прикладами, жінку скалічили багнетом у руку і втікли, не забираючи нічого. Кілька годин пізніше напали на фіру, якою їхав Ст. Врублевський з Милятина, і забрали [illegible] ди та хустку. Вкінці в Милятині Новім [illegible]лися до склепу Дори Фрідман і забрали товару вартости 700 зол.

— Летунська почта до Атен. Дня 3. ц. м. вилетить вперше з Варшави і Львова літак до Атен, що забере почту, призначену для Греції та інших країв у переході крізь Грецію.

— Музей „Бойківщина“ в Самборі мав від 1 січня до 30. вересня ц. р. 148 катальогових чисел [illegible] до ч. 4418 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археольогія 96, етнографія 121, старі [illegible] стара зброя 1, ікони 5, церковна різьба 2, Церковне мистецтво 9, медалі 5, портрети 3, старі матерії 2. Бібліотека: книжки 57, рукописні церковні книги 1, [illegible] 69, світлини 189, старі документи 3 + 2 фасц. [illegible] менти XIX в. 1 + 2 фасц., кредкові портрети 1, [illegible] дереворити 3, рисунки 7, листи 2, часописи [illegible]. Жертводавцями були: Біланський Я., Рад. Білинський [illegible] луччина“, д-р Ваціавік А., Рад. Венгринович В. [illegible] кий Б., о. Грушкевич Т., о. Даньо С., Децик В., [illegible] рицький М., Дуб В., Зварич Б., Зварич О., д-р [illegible] ський А., о. Канда Г., д-р Кобільник В., Кобільник [illegible] Комітет акад. І. Франка Самбір, о. [illegible] бур І., Кинасевич Я., Козакевичівна С., проф. [illegible] ницька Л., Калітович М., о. Лукань Р. ЧСВВ, Музей „[illegible]ховина“ Стрий, Мисько Е., Матович М., о. Маць І., [illegible] Мартинець Г., Максимчук Ю., Матківський С., [illegible] вич Т., Ортинський В., проф. Пашко В., Петрикевич І., д-р Стахура Д., Студентський Кружок Р. Ш. [illegible] Музей „Сокальщина“, д-р Свєнціцький І., Т-во [illegible] Львів, Т-во Наукове Торунь, о. Татомир Т., [illegible]ський Я., д-р Фальковський Я., о. Юзьвяк С. Жертводавцям складає подяку Управа музею „Бойківщина“, Самбір, вул. Тиха 1.

— Ті Пані, що хочуть ощаджувати і не нараджатися на [illegible] су при кухні з приємністю повитають грибовий сос у формі кісток КНОРР. 1/4 літри смачного сосу [illegible] приладити вже у 5 мінутах. Грибовий сос можна [illegible] до мясних страв: до котлетів, битків, реліток [illegible] до ярських страв, впр. рижу, каші, макаронів, [illegible] з рижу тощо. Фірма Кнорр висилає в реклямі [illegible] бажання безплатний зразок грибового сосу з [illegible] проспектом та долучає безплатний зразок [illegible] бу Кнорр вартости са 1.— зол. Видаток 15 сотиків [illegible] листівку виплатиться. Адресувати:

—o—

З кіна.

Кіно „Касіно“: „Маєрлінг“.

Французька фільма, що представляє трагедію австрійського архикнязя Рудольфа. Вона зроблена на підставі повісти франц. письменника Кльода Анета, що помер кілька літ тому. [illegible] головок повісти залишили і для фільми. Рудольф виведений як людина дуже нервова [illegible] чутлива, що не може погодитися з [illegible] атмосферою двірського життя, де за кожним його кроком стежать шпигуни, не залишаючи свободи жити по вподобі. Правда, що ту свободу розуміє Рудольф дуже односторонньо: він має нахил до веселого, безжурного життя і не радо цікавиться державними справами. Кожний виступ проти нього загострює його [illegible]ливість і він ще сильніше шукає забуття в [illegible]ці. Знайомість Рудольфа з дочкою баронеси Вечери — повна поетичного чару. Це те велике кохання, поза яким Рудольф не бачить світа божого і для якого готов пожертвувати цісарським престолом. Але деспотизм Франца Йосифа І. не дозволяє йому і мріяти про подружжя з Марією Вечерею, тим більше, що папа відкидає його прохання, щоб дістати розвід. У фільмі не маємо ширшого тла двірського життя, яке дало би нам краще зрозуміти душевний стан Рудольфа, зате вся увага зосереджена на любовній історії Рудольфа та Вечери. Головні ролі грають Шарль Боає та нова, молоденька французька артистка Дірріє. Обі креації — незвичайні, повні експресії, з незвичайно виразистою дикцією, так що ніодне слово не пропадає. Боає захоплює нас своїми несподіваними вибухами, Дірріє незвичайною жіночістю. Н[illegible] жаль, постаті Франца Йосифа І. та цісаревої Єлисавети, блідi, навіть із [illegible] незадовільні.

Дописи.

ЛЮБАЧІВ.

Заснування філії Союзу Українських Купців у Любачеві. Дня 21. м. м. відбулися збори основників нової філії Союзу Українських Купців у Любачеві. Зпоміж основників вибрано тимчасовий виділ у такому складі: п. Петро Вахнинин — голова, п. Дмитро Караван — секретар. Сподіємося, що українські купці Любачівщини масово приступлять у члени своєї станової організації, а новій філії СУК. бажаємо якнайкращих успіхів у започаткованій праці.

СЯНІЧЧИНА.

Концерт українських пісень у Вороблику Королівськім. У неділю 20. м. м. приїхав до Вороблика Королівського хор з Боварівки під Стрижевом, одного з найсвідоміших сіл на Лемківщині з концертом українських пісень. Тому що солтис заборонив уладити концерт у великій салі Народнього Дому, свідомі та діяльні члени кружка „Сільського Господаря" побудували сцену на вільнім воздусі під домівкою кружка. Хор під проводом п. Кости Лиска відспівав низку народніх пісень, які маса народу слухала з захопленням і нагороджувала співаків бурею оплесків за кожну пісню. Опісля на проханя місцевих луговиків луговики з Боварівки виконали ритмічну вправу до слів лугової молитви, за якою присутні слідкували з запертим віддихом. Вечором хористів з Боварівки приймали спільною вечерою, за якою п. В. Качмарський і п. Ст. Вархоляк прирекли спільно співпрацювати над поширенням національної свідомости між громадянами своїх сіл. Хор відспівав низку весільних пісень і пізно вночі по відспіванні національного гимну відїхав до дому. Прощання було дійсно зворушливе, враження з концерту незатерті. Слава хористам з Боварівки, які не жалували труду і приїхали десятки кільометрів, щоб лише затіснити співпрацю на культурно-освітньому полі.

ТОВМАЧЧИНА.

З життя „Лугу" в Одаях, пов. Товмач. Дня 30. м. м. відсвяткував наш „Луг" 10-і роковини смерти Гол. От. С. Петлюри. В год. 12. впол. прибули до Одаїв „Луги" з Долини, Олеші, Будзина, Делеви, Космирина і наш „Луг". Всі лугові товариства зібралися коло церкви і в год. 1. рушили походом через село на площу над Дністром, де відбулося прегарне свято. Похід тягнувся вздовж цілого села, до походу грала орхестра. На площі відбулися всі приписані вправи, а свято закінчено вдатною дефілядою.

Спорт.

ПЛЯН ПРАЦІ СОКОЛА-БАТЬКА В ЗИМОВІМ СЕЗОНІ.

Дня 20. вересня скінчився в С.-Б. офіціяльно літний сезон сокільської праці і зачався осінньо-зимовий. Закінчилися прогульки і вправи на площі і зачалася правильна руханка в салі.

Руханкова Секція затвердила вже плян праці начальства С.-Б. на цілий сезон. На підставі цього пляну поділили вправляючих на відділи, приділили до цих відділів провідників і устійнили поділ години. Відділи вправлятимуть в такому порядку:

І. члени: понеділки і пятниці год. 20—21.
II. члени (ольдбої): понеділки і пятниці год. 17—18.
Старші члени: середа год. 18—19.
І. членкиці: второк і четвер год. 19.30—20.30.
II. членкиці: понеділок і пятниця год. 19—20.

Крім цього відбуваються ще курси руханки для доросту і учасників обох полів, і саме для хлопячого доросту (до літ 14) — понеділки і пятниці в год. 16—17, для дівочого доросту — у вівтірки й четверги в год. 16—17. Для учасників (від 14—18 літ) — понеділки і пятниці в год. 18—19, для учасниць — вівтірки і четверги в год. 18—19.

В зимовім сезоні відбуватимуться теж курси боксу, джудо, шерму, ритміки, зимових змагів і в неділі та свята курси національних танців. Ці всі курси призначені виключно для членів С.-Б. До сезону приготовляються теж шахісти і аматори пінг-понгу. Так, як попереднього року організуватимуть вони змагання.

Як бачимо, діяльність С.-Б. у зимовому сезоні обхоплює майже всі можливі ділянки тіловиховання. Всі, що розуміють руханку і спорт не тільки як особисту приємність, але як перевиховання самого себе, знайдуть в сокільських рядах багато праці. Тому кличемо всіх охочих до вправ: „Ставайте в сокільські ряди!"

КРАЄВІ ЗМАГАННЯ У ПЕРЕМИШЛІ НЕ ВІДБУДУТЬСЯ.

Повідомляємо, що краєві змагання у спортових грах, назначені на 3. і 4. жовтня ц. р. в Перемишлі, не відбудуться тому, що зголосилася мала кількість дружин. З цеї самої причини Рада У. С. С. відкликує Краєвий тримаґ жінок, який мав відбутися 4. жовтня ц. р. у Перемишлі.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ І Б.

Змагання обох дружин за мистецтво Окружної Ліґи відбудуться в неділю на грищі Погоні не в 11. годині як це ми подали, тільки в 3. год. пополудні. В годині 1. попол. гратимуть молодші дружини за мистецтво А-кл.

РУСЬ — ПРОСТЕЙОВ.

В найближчу неділю розіграє Русь на своїм грищі в Ужгороді змагання за мистецтво Державної Ліґи з дуже сильною дружиною Простейов, що брала участь у цьогорічних грах за чашу Середущої Европи, як третя чеська дружина. Завдання Руси в цих змаганнях дуже важке, але віримо, що наша дружина добуде зі себе усіх зусиль, щоби перемогти нещасливу низку поразок і вкінці переможе й добуде мистецькі пункти.

СТЕП — ЛЬОТ.

В неділю 4. ц. м. розіграє Степ змагання за мистецтво Ц-кляси з польською дружиною „Льот". Змагання заповідаються дуже цікаво, тому, що Степ виступить у найсильнішому складі. Змагання відбудуться в год. 10-ій рано на грищі 40. п. п. при вул. Клепарівській. Ціни вступу найнижчі.

ЗОРЯ — ҐВЯЗДА ШТЕРН.

Змагання за мистецтво Ц-кляси розіграє „Зоря" з жидівським клюбом Ґвяздою-Штерн у неділю, 4. ц. м. на грищі 40. п. п. на Клепарові. Початок змагань год. 12. в пол. Сподіємось, що українська одинацятка вийде з цих змагань переможно і тимсамим збогатить свій пунктовий дорібок.

ЛЬВІВСЬКІ „ЧОРНІ" ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНИМ КЛЮБОМ.

Львівський Спортовий Клюб „Чорні" перейшов в останніх часах повну реорганізацію. Тепер цей клюб обєднуватиме військових і цивільних членів. Головою ради клюбу є командант львівського гарнізону ген. Чума, головою виділу полк. Бітнер. Половину виділу творять активні старшини, другу половину визначні польські цивільні діячі. До новозорганізованого клюбу належатимуть всі старшини львівського гарнізону. Очевидно цей факт поставить Чорних відразу на ноги, бо кілька тисяч членів, що платять точно щомісячну вкладку це не будьяке джерело приходу. До Чорних могтиме теж належати посередньо шкільна молодь, що належить до „війського пшиспособеня". Такі військово-цивільні клюби істнують уже в Стрию (Погонь), Станиславові (Ревера), Коломиї (Покуття), Бережанах (Сенява), Тернополі (Креси), в Золочеві (Янїна). Такіж самі клюби організують у Бродах, Городку і Камінці. Централею, що їх організує є VI. Округа Військових Спортових Клюбів.

Можна сподіватися, що Чорні будуть усіма силами старатися добути мистецтво Окружної Ліґи — маючи таку сильну підтримку.

—o—

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

День коня.

Це не тільки заголовок сьогоднішнього фейлетону, але фактичний, найфактичніший факт, себто свято. Вже минулого року відбувся в Городенці при ласкавій і урядовій співучасти всіх урядово-громадсько-політично-суспільно культурних чинників із двополовими „Городенськими Вістями" на чолі „День коня". Відбувся він з великою помпою („стражацькою" і офіціяльною), але, що „від хвоста риба смердить", то теж цього року і Львів уладжує собі в дні 4. ц. м. „День Коня".

Ріжні славні „дні" мали ми в повоєнних часах від дня маминого молока до дня львівського пива, менше й більше доцільні, одначе всі рекорди доцільности й атракційности побє без сумніву „кінсько-кобилячий день".

Не знаємо докладно подробиць цієї імпрези, але думаємо, що вся увага львівського населення, маґістрату, пішої і зокрема кінної поліції, вогневої сторожі, заведення чищення міста та всіх установ, що їздять і симпатизують з конем, буде зосереджуватися на земному Пеґазі. Офіціяльні чинники не подали програми „дня коня", залишаючи зацікавленому громадянству поле до ріжних здогадів. Кажуть, що коні будуть звільнені на доручення уряду праці від цілоденної роботи. Деякі клопоти будуть із прохарчуванням, бо не знати, чи годиться годувати коней в такий урочистий день сіном, січкою чи хоч би навіть вівсом. Найкраще булоб тому, що „цукер кшепі" і що коні його дуже люблять, годувати їх цукром із міських складів.

У міськім театрі повинна відбутись академія, присвячена таким кінським справам, як нормалізація відносин між візниками і кіньми, заборона продавати і їсти кінське масо й вудженини, 8-годинний день праці, ідея расизму і т. п. На закінчення слід булоб відіграти відому оперетку: „Заїзд під білим конем". Місто й коні повинні бути прикрашені хоругвами і пані повинні перевести збірку для „безкобильних лошаків".

Щоправда, не буде цей день виглядати так, як це собі уявляє мій сестрінок, буцімто дорожкарі позапрягаються до дорожок, а їх шкапи кунятимуть цілий день на сидженні, безнадійно вичікуючи клієнта. На перегонах їздці впинатимуть по біжні, а коні гратимуть на тоталізаторі, щоб пережити бодай один день під знаком „все для коня.

У такий день ми, бідні люди, запряжені до щоденної праці, без товариства, яке опікувалось би тими, що їх бють, будемо дивитись з заздрістю на своїх чотироногих товаришів. Напевне термін „ти коню" перестане бути від 4-го ц. м. образливий. Чув я якось, як зять говорив до своєї тещі: „Мій турецький коню!" на знак, що вона стала стара і несоворотна. Від тепер кобили готові ображуватися, коли їх будуть називати тещами.

Ми певні, що так само, як перше одно, два чи три офіціяльні свята дали почин пятьом, десятьом і двацятьом у рік, так тепер за „днем коня" підуть свята в честь інших звірят — приятелів людини. Отже в першу чергу будемо мати дні: пса, кота, курки, а потім миші, блохи і блощиці.

Та найбільший успіх з усіх свят, людських і звіриних, мав би день у честь від віків покривдженого тіточного брата — коня: — день осла.

Гіякинт Брунька.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ЛІТОПИС БОЙКІВЩИНИ. Самбір 1936. Р. VI. Ч. 8. Зміст: Д-р Володимир Кобільник: Знахи на днах посудин княжої доби зі Ступниці пов. Самбір. — о. Юрій Кміт: Впливи бойківського говору в проповідях о. А. Полянського. — Д-р Володимир Кобільник: Матеріяльна культура села Жукотина, турчанського повіту. Ч. II. — Д-р Ян Фальковскі: З етнографічної збірки музею „Бойківщина". — Місцелинеа. — Рецензії. — Новинки. — о. Юрій Кміт: Словник бойківського говору ч. VI.

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, жовтень 1936. Р. VIII., ч. 10. Зміст: Микола Матіїв-Мельник: Горить вогнями виноград. — Ярослав Гриневич: Високії ті могили. — Ілько Борщак: Европа й відродження України. — Дм. Микитюк: Десятник УГА, оповідає. — Ф. Невестюк: О, деви? — Всеволод Петрів: Житомирська юнацька школа. — Іван Барабаш: Мій памятний день 18. березня 1916 р. — Заява. — Рецензії. — Федір Дудко: Зиад Дніпра до Сени. — Посмертні згадки. — Бібліографія.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. — Львів, 15. вересня 1936. Р. V. Ч. 18. — Зміст: Іван Герасимович: Потреба організації доросту Р. Ш. і його відношення до Рідної Школи. — Богданко: Норвеський король Вайлюнд. Давня легенда. (Фейлетон). — Д. К-а: З яким почуттям почала наша молодь шкільний рік. — Нова фахова школа. — С. Г.: Що слід батькам тямити. — Степан Конрад: За непохитні основи національного виховання. (З приводу нового шкільного року). — Я. К.: Секція провідниць дитячих садків Р. Ш. у Львові. — Д-р Юліян Богачевський: Про можливість кореляції при навчанні математики та фізики. — Д-р Ф. Коковський: Рідна Школа а рідна мова. — М. Нижанківська: В Рідній Школі. — † Померли: Гриць Гладкий. — Д-р Олександер Пеленський. — З життя Рідної Школи. — Бібліографія. — Ріжні вісти.

НАЗУСТРІЧ, література, мистецтво, наука, громадське життя. Ч. 19. Зміст: М. Пастернакова: Семигород, рай туристів. — Ірина Вільде: Мініятюри. — Василь Сімович: Антуан Мее. — А. Мее: Парадоксальний моральний стан у сучасній Европі. — С. Ольшенко-Вільха: Арніко. Марта Рудницька: Старе й нове у Льондоні. — Турбота М. Коцюбинського за розвиток української літератури. — Персеваль Гіббон: Милосердні руки. — У світі десятої Музи. — Люди, думки і життя... — Літературний Бім-Бам. — Горобці на дротах.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 19 (49) з 1. жовтня ц. р. Зміст: Ми і жиди. — Після девалюації трьох европейських валют. — Пробування ґрунту. — Український промисл, наші купці і дарунки. — Пресова конференція в КІР-і. — Більше доброї волі! — Ріжні вісти. — Податкові поради: 1) Ще про ставки середньої доходовости. 2) Про переслухання свідків і знавців (д-р І. Гриций). — Записки. — Новини фахової літератури в чужих мовах. — Ринок і ціни. — Штука продавання (вел. фейлетон Т. Глинський). — Відпуст у Ворохті (мал. фейлетон Северка).

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Львів, жовтень 1936. Р. XVI. Ч. 2. Місіонар Пресвятого Ісусового Серця. Львів, жовтень 1936. Р. XXXIX. Ч. 10.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

Теребовля:
3. X. Інваліди.
4. X. Вій.
З Теребовлі відвідає театр Грималів Скалат.

Український Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького.

Станиславів: „Камо грядеши?"
4. X. „Камо грядеши?" — обі частини, початок: год. 12. впол. і в год. 8. веч. „Рожевий шлях".
Зі Станиславова театр іде до Галича, Калуша, Долини, Болехова.

Великий Театр:

Субота, 3. X. год. 8. веч. „Коріолян".
Неділя, 4. X. год. 3.30 попол. „Пані пресесова"; год. 8. веч. „Коріолян".
Понеділок, 5. X. год. 8. веч. „Пані пресесова".
Вівторок, 6. X. год. 8. веч. „Коріолян".

Кіна.

АПОЛЬО: „Болько й Долько" з Ад Димшою.
АТЛЯНТИК: „Царевич" з Мартою Еґерт.
ВАНДА: „Лодик на фронті".
ҐРАЖИНА: „Рітмайстер фон Верфен".
КАСИНО: „Маєрлінґ".
КОПЕРНИК: „Нинішні часи" з Чарлі Чапліном.
МАРУСЕНЬКА: „Малий бунтар" з Шерлі Темпль.
МЕТРО: „Кохаю всі жінки" з Іваном Кепурою.
МІРАЖ: „Каранґа", „Барнумів цирк".
МУЗА: „Серця зі сталі".
ПАКС: „Жид, вічний мандрівник".
ПАЛЯС: „Ядзя" зі Смосарською.
ПАН: „Пан Твардовський".
РАЙ: „Недокінчена симфонія" з Мартою Еґерт.
СВІТ: „Недокінчена симфонія".
СТИЛЬОВЕ: „Люди у тунелі" і ревія.
ТОН: „Пат і Паташон, як вязні".
УТІХА: „Американські авантюри" й ревія.
ХИМЕРА: „Гавайська цвітка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Ватикан"

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 3. жовтня 1936.

Відень (506,8) 15.40 Концерт мандолінистів, 18.00 Учімося нар. пісеньок, 19,10 Концерт, 20.10 „Ем. Кальман" попурі, спів. музика, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. музика, 21.10 „Чеське весілля" Бендлів балет, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 15.00 Авдиція для дітей, 20.00 Форт. ресітаць, 20.30 Трансм. з Ком. Опери, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісні, 17.20 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30 Ранішня музика, 12.00 Концерт, 20.10 Веселий вечір, **Кеністустергавзен** (1571) 14,00, 16.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, Подвід сопран, **Будапешт** (549,5) 12.30 Форт. скрипка, 19.00 Сальон. музика, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.15 Розр. концерт, 17.15 Фільм. мельодії, 20.45 „Маруф" оп. Рабода. **Рим** (420,8) 19.00 Легка музика, 22.45 Танк. музика.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 3. жовтня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на днні, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Співаймо пісоньки, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Огляд видань, 12.13 Полудневий денник, 12.23 Концерт орхестри, 13.10 Домашнє господарство, 14.30 Концерт бажань, 15.35 Господарські вістки, 15.45 Для ст. дітей з нагоди тижня будови шкіл, 16.15 Концерт орх., 16.45 Посвячення дому союзу працівників терит. самоврядування, 17.05 Концерт солістів: Ольга Дідур-Вікторова спів, Жак Мармор фортепіян, 17.50 Сім монастирів і деякі домики, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Спів. реситаль Ів. Глидого в супр. форт., 18.25 Маймо милосердя над звірятами (фейл.), 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна ґутірка, 19.00 Концерт орх., солісти, 20.15 Вояк сучасної Польщі, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна ґутірка, 21.00 Камер. концерт, скр., форт., 21.30 Весела Сирена, 22.00, 22.08, 22.10 Спортові вістки, 22.15 Концерт орх. з участю Серг. Бенонія (бас); у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл., 23.30 Закінчення авдицій.

Неділя, 4. жовтня 1936.

8.00 Сиґнал часу, 8.03 Для села: Хліборобська газетка, Музика з гр. пл., Дешево й вогнетревало, Пісеньки з фільми „Петрусь" із гр. пл., 8.45 Програма на завтра, 8.50 Ранішній денник, 10.30 З ріжних країв, гр. пл., 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Оперетова музика; у перерві в год. 13.00 „При театр. ватрані". 14.00 Свято підгалянських стрільців, 14.45 Музика з гр. пл., 15.00 Антена на антені, легка муз. авд., 15.30 Для села: Кооперація це краще завтра села. Огляд ринків рільних продуктів, 16.00 Рекламовий концерт, 6.15 Легка музика з гр. пл., 16.30 „Відправа грецьких послів" Кохановського (фраґмент), 17.00 Концерт орх.; промова міністра віроісповідань і сусп. опіки Свентославського, 19.00 Рефлектором по шк. літах, 19.15 Мішаний концерт, форт., мецосопран, 19.45 Поезії Каз. Буковського, 20.00 Продовження мішаного концерту, 20.20, 20.21, 22.35 Спортові вістки, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Концерт орх., 22.00 „Ті 4 у свому репертуарі", 22.30 Легка й танк. музика з гр. пл.

ОПОВІСТКИ.

Звичайне Загальне Зібрання Т-ва „Укр. Бурса ім. Митр. А. Шептицького у Львові" відбудеться 17. жовтня в год. 17-ій або в 18-ій при вул. Театинській 10. — За Старшину: о. проф. Шиптковський, радн. Громницький. 2825

Радіокутик.

ПОВАЖНА МУЗИКА В ЗИМОВИХ ПРОГРАМАХ.

Від 4. жовтня розпочинається в Польському Радію зимовий сезон. Після літнього відпочинку повертаються радіослухачі до своїх апаратів, чекаючи на нові враження і нові мистецькі зворушення. На перший плян у програмах Польського Радія висувається музика, яка має виповнити значну частину загальної програми, при чому не забракне і поважної музики. Це безумовно зацікавить слухачів, що стоять на вищому рівні музичної культури.

СИМФОНІЧНІ КОНЦЕРТИ.

Трансмісії з Варшавської Фільгармонії відбуватимуться двічі-тричі на місяць, як звичайно в пятниці, в загальній кількості 15 концертів у сезоні, тобто до квітня 1937 р.

З диригентів, що виступлять у Фільгармонії, треба назвати такі закордонні „слави", як Георгеску, Герті, Ферреро. Цю кількість доповнять очевидно інші славні імена, які будуть подані до загального відома у свому часі.

У концертах солістів, яких почуємо в Фільгармонії, передбачаються виступи Еґона Петрі, Йосипа Шіґеті і Каллімахоса (грецького флетиста).

Цілковитою новинкою будуть публичні симфонічні концерти „Польського Радія", організовані не в студії, а в салі кінотеатру „Рома". Вони відбуватимуться раз на місяць у вторки ввечері. Перший концерт такого роду відбудеться 6. жовтня в год. 20.15, у виконанні симфонічної орхестри „Польського Радія" при участи Е. Умінської і С. Завадської.

Трансмісії з регіональних радіостацій у вторки, симфонічні концерти зі студії у понеділки, полудневі і пополудневі симфонічні концерти популярного характеру доповнять образ загальної програми симфонічних концертів.

ОПЕРИ В ЗИМОВОМУ СЕЗОНІ.

Опери будуть надавані з Великого Театру у Варшаві (6 опер у сезоні) та з театрів у Львові й Познані.

15. жовтня відбудеться перша трансмісія з Варшави: опера Монюшка „Страшний двір".

Трансмісії із закордону, передовсім з Італії, також фіґурують у найближчих проектах „Польського Радія".

Крім опер, трансмітованих з театрів, „Польське Радіо" надаватиме радіофонізовані опери зі студії.

Ширіть наш часопис!

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельґи бельґ. 90.03—89.60, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50, Доляри кан. 5.30.50 — 5.27.50, Фунти англ. 26.35 — 26.19, Ґульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони данські 117.64 — 116.80, Корони норв. 132.38—131.40, Кор. шв. 135.58—134.90, Марки фінл. 11.62 — —11.30, Марки нім. 138 — 133, Шил. австр. 99—98, Марки нім. срібні 149—144.

Акції.

Банк Польський 105.50, 104.50. 106, Сила і світло 27.50, Цукор 28.50, 29.50, Вугіль 16 Лільпоп 14.50, 15.25, 15, Моджеїв 6.25, 6.50, Норблін 61, Островець 31.50, 31.25, Стараховичі 35, 37.50, 37.25, Габербуш 42.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 62.50, 2. ем. 64, 6 дол. 71, 73, 4 прем. дол. 47, 47.25, 7 стаб. 51.50.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 48—50, 4 прц. Л. З. Бк Г. 39—41. 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіп. 41—44, 4 прц. ТКЗ. 38.50—40, 4 і пів прц. ГТКЗ. 40.50 — 43, 4 і пів прц. БК. 62.50—65, 4 прц. БҐК. 61.50—65.

Долярівка 45.50—48, 3 інвест. 1. ем. 62—64, 2. ем. 63—65

Збіжжя.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	23.75—24.25
Пшениця зб.	22.00—22.50

Інші курси без змін.

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 2. Х. 1936.

Льоко ст. зададов.

Пшениця зб.	750 гр/л	5%	21.50—21.75	зол.
Жито зб.	700 „	3%	14.75—15.00	„
Ячмінь зб.	623 „	4%	16.25—16.50	„
Овес д. зад.	450 „	8%	12.50—13.00	„
Овес не зад.	468 „	8%	13.50—13.75	„
Гречка зб.	450 „	10%	17.00	„
Кукурудза жовта			13.25—13.50	„
Соняшникове сімя			27.00	„
Коноп. сімя		5%	26.00—26.50	„
Вика сіра			15.50—16.00	„
Вика темна			16.00—16.55	„

Спадок цін здержаний. Замітна легка поправа.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 2. жовтня н. р. кооперативам платив за льоко Львів.

1 кг. масла десерового блок. 1 без опакування	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0.14 „
1 к. яєць	3.50 „

Тенденція на масло звишкова, на яйця та молоко сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 2. Х. н. р. платив своїм доставцям за 1 кг живої птиці, льоко подвіря птахоямсарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курки 1. кл., товсті, без остріґ, щойно від 1.70 кг. вгору	1.05 зол.
Курята 1. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.85 кг. вгору	0.85 „
Качки товщеві 1. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	0.85 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймається.

Подяка.

Покликав Всевишній до вічности нашого Найдорожчого Мужа, Батька і Діда о. Константина Балицького, пароха в Молодятині. Прибиті великим горем складаємо щиру подяку всім, що спішили до нас зі словами розваги в часі тяжкої недуги і смерти Покійника.

Передовсім дякуємо Всч. о. Ів. Лотоцькому, що відвідував хорого, поспішив до нього з Найсв. Тайнами і по смерти Незабутньої Особи враз із Дорогим Шваґром та Вуйком о. Н. Руденським занялися всім і підтримували нас морально. Дякуємо Вп. П. Лятишевським та Вп. інж. Вижиковським за щирі слова потіхи в перших хвилинах нашого горя. Щиро дякуємо Впр. о. Деканові Майковському за провід у похоронах, всім тридцятьом Отцям, що не жаліли труду приїхати з дальших сторін, лат. парохові з Печеніжина, що так гарно звеличали цей сумний обряд. Всч. оо. Білинському, Бахталовському, сов. Луговому, Вп. д-рові Маковському, Вп. радн. Геник-Березовському, п. Гр. Сметанюкові та п. В. Жупникові дякуємо за гарні прощальні слова. Щиро дякуємо всім установам, учительському зборові, дітворі, хорові учнів з Коломиї, хорові та орхестрі з Печеніжина, рідні, знайомим та всім парохіянам, які численною присутністю дали доказ великої привязаности до Дорогого Покійника. Дякуємо Д-рові В. Білозорові та Д-рові В. Трутякові, що щиро опікувалися хорим. Вкінці дякуємо всім, що чи то устно, чи письменно спішили до нас з потіхою.

Нехай Всевишній нагородить за Ваші добрі серця!

Омеля з Шухевичів — жінка, Ярослав — син, Володимира, Марія, Любомира — доньки, Д-р Богдан Дольницький — зять, Леся і Ярема внуки.

Подяка.

Впр. Отцям Жегалловичеві, Сахнові, Панасюкові, Болнареві і Ковчеві та перемишлянській громаді і всім, що так чисельно взяли участь у похороні моєї найдорожчої жінки Стефанії з Копцевичів Романюкової і тим, що виявили стільки приязни і співчуття, складаю щиру подяку. 2823 Муж.

За редакцію відповідає Олександер Костик. • Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.